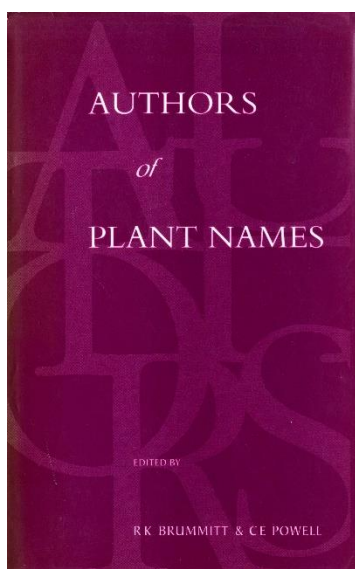

Kristīne Kuzņecova, Bc.sc.soc.

Latvijas Universitātes Muzeja krājuma glabātāja

Augu nosaukumu autori

Latvijas Universitātes Muzeja Botānikas un mikoloģijas kolekciju herbārija bibliotēkas krājumā glabājas 1992. gadā Londonas Kjū karaliskā botāniskā dārza (*Royal Botanic Gardens, Kew*) publicētā monogrāfija “Augu nosaukumu autori: augu zinātnisko nosaukumu autoru saraksts ar ieteicamajām to nosaukumu formām, ieskaitot saīsinājumus” (*Authors of plant names: a list of authors of scientific names of plants, with recommended standard forms of their names, including abbreviations*). Tās redaktori ir angļu botāniķi Ričards Kennets Brammits (*Richard Kenneth Brummitt*) un Emma Pouela (*C. E. Powell*), un sējumā ir uzskaitīti gandrīz 30 000 autoru.

1992. gadā Londonas Kjū karaliskā botāniskā dārza (Royal Botanic Gardens, Kew) publicētās monogrāfijas “Augu nosaukumu autori” (Authors of plant names) vāks

Jau pirms mūsdienu binārās nomenklatūras pamatlicēja Kārļa Linneja (zviedru: *Carl von Linné*, latīņu: *Carolus Linnaeus*) laikiem botāniķi centās precizēt augu nosaukumu lietojumu, **atsaucoties uz sākotnējā auga nosaukuma autoru**. 18. gadsimtā botāniķu, kas publicēja šādus vārdus, bija salīdzinoši maz, taču drīz vien šajā jautājumā tika izveidotas vienkāršas tradīcijas. Saīsinājuma L. atsauce bija pietiekama, lai norādītu, ka nosaukumu sākotnēji publicēja Linnejs. Šī prakse ir saglabājusies un augusi līdz šim kā augu nomenklatūras neatņemama sastāvdaļa, un Starptautiskajā kodeksā ir sadaļas, kas ļauj oficiāli citēt autoru vārdus. Pirms aptuveni 30 gadiem radās vajadzība pēc visaptveroša šādu autoru saraksta ar standartizētu unikālu veidu, kā citēt katru no tiem. Augstākminētā monogrāfija bija risinājums šai vajadzībai

laikmetā, kad internets ar iespēju glabāt lielus informācijas masīvus atvērtā piekļuvē vēl nebija aizstājis grāmatas.

Autora uzvārda “**standarta forma**” ir uzvārds vai tā saīsinājums (piemēram, Adans.=Adanson), vai retos gadījumos tā kontrakcija (piem., Michx.=Michaux), ar vai bez iniciāļiem un citiem atšķirīgajiem pielikumiem. Augu nosaukumu autoru uzvārdu ieteicamās “standarta formas” iepriekš tika publicētas dažām lielākajām augu grupām:

- Sūnaugiem šādu sarakstu G. Sayre, C.E.B. Bonner un W.L. Culberson pirmo reizi publicēja akadēmiskajā žurnālā [The Bryologist](#) 67: 113-135 (1964).
- Sporaugu nosaukumu autorus R.E.G. Pichi Sermolli iekļāva sarakstā [Index Filicum, Supplementum](#) 4: 351-361 (1965).
- Ķērpju nosaukumu autoru sarakstu J.R. Laundon publicēja žurnālā [The Lichenologist](#) 11: 1-26 (1979).
- Sēņu un ķērpju nosaukumu autoru sarakstu D.L. Hawksworth publicēja žurnālā [Review of Plant Pathology](#) 59: 474-480 (1980).
- Ziedaugiem autoru saīsinājumu saraksta melnrakstu [Draft Index of Author Abbreviations](#) (*Kew Draft Index*), kas sastādīts Kjū Karaliskā botāniskā dārza herbārijā R.D. Meikle uzraudzībā, HMSO (*Her or His Majesty's Stationery Office*; Viņas vai Viņa Majestātes Kancelejas birojs - Lielbritānijas valdības departaments, kas drukā daudzus oficiālus dokumentus) publicēja Kjū izdevumam 1980. gadā, un 1984. gadā tas tika atkārtoti drukāts ar papildinājumu.

1985. gadā Kjū Karaliskā botāniskā dārza direktors saņēma **Pitsburgas Hantas Botāniskās Bibliotēkas** ([Hunt Botanical Library, Pittsburgh](#)) direktora vēstuli, kurā tika rakstīts, ka, lai gan Kew Draft Index bija ārkārtīgi vērtīgs un noderīgs, to derētu paplašināt un pārskatīt. Tika atzīmēts, ka daži no pieņemtajiem “saīsinājumiem” drīzāk šķita savdabīgi, nevis balstījās uz skaidriem principiem, un Kjū darbinieki tika mudināti izstrādāt precīzāku versiju. Reakcija uz vēstuli bija pozitīva. Jau pats nosaukums draft (melnraksts, uzmetums) liecināja par to, ka izveidotais saraksts nav paredzēts kā gala versija, ko patiešām varētu izmantot. Lai gan tika uzskatīts, ka zināma idiosinkrātija ir būtisks botāniskās tradīcijas aspekts, tika panākta vienošanās, ka jautājums par botānikas autoru citēšanas standarta veidiem būtu jāskata plašā kontekstā. Pēc sarakstes ar citām ieinteresētajām institūcijām, jo īpaši tām, kas nodarbojas ar sporaugu grupām, tika nolemts, ka **pārskatītajai versijai jāaptver visa augu valsts, nevis tikai ziedaugi.**

1985. gada beigās tika izveidota plaša **darba grupa**, kurā Ričards Kennets Brammits darbojas kā priekšsēdētājs un sekretārs. Mērķis bija saskaņot pēc iespējas plašāka ieinteresēto pušu loka darbības un viedokļus. Ikviens, kurš izteica interesi un vēlmi piedalīties apspriedē, tika uzaicināts pievienoties, taču tika skaidri norādīts, ka tie, kas neatbildēja uz nevienu vēstuli,

turpmākus ziņojumus nesaņems. Darba grupa šādā veidā **darbojās sešus gadus**, pievienojoties jauniem locekļiem, un citiem pārtraucot dalību.

Sastādot sarakstu ar augu nosaukumu autoriem un šo autoru vārdu “standarta formām”, nācās ņemt vērā milzum daudz dažādu nianšu saistībā ar personu uzvārdu pareizrakstību (dažādi alfabēti un diakritiskās zīmes) un katra uzvārda izplatību. 1992. gadā publicētajā monogrāfijā, piemēram, ir uzskaitīti 100 pētnieki ar uzvārdu Wang, 88 - Smith, 77 - Chen, 56 - Zhang, 44 - Chang, 38 - Schmidt. Tāpēc iepriekš tika definēti **14 standarta formu veidošanas principi**.

1. **Rakstība.** Vārdi tiek rakstīti romiešu alfabēta burtiem.
2. **Unikalitāte.** Katrai standarta formai jābūt unikālai.
3. **Vienāda attieksme pret nosaukumiem.** Viens un tas pats uzvārds (ar identisku rakstību) vienmēr jānorāda vienā un tajā pašā formā (piemēram, Millers vienmēr tiek saīsināts kā Mill.), ja vien tas nav daļa no salikteņa (skat. 14. punktu). Atšķirīgiem uzvārdiem nedrīkst būt vienāda forma (piemēram, ja Brown tiek saīsināts kā Br., tad Browne nedrīkst arī saīsināt kā Br.). Atšķirībā no Kew Draft Index (iepriekšējās, 1980. gadā publicētās Londonas Kjū karaliskā botāniskā dārza standarta formu kompilācijas), viena uzvārda vīrišķā un sievišķā forma tiek uzskatīta par dažādiem nosaukumiem. Tā, piemēram, Botschantzev and Botschantzeva netiek dota vienāda standarta forma.
4. **Punkti un uzsvari.** Visi saīsinājumi un kontrakcijas tiek pabeigti ar punktu (piemēram, Adans., Walt.Jones, Michx.), bet punkts nepadara standarta formu atšķirīgu no tās pašas pareizrakstības bez punkta (piemēram, “Lam.=Lamarck” un “Lam=H.J. Lam” tiktu uzskatīti par homonīmiem, un pēdējā standarta formai ir nepieciešami iniciāļi). Līdzīgi, uzvārdi, kas atšķiras tikai ar uzsvara (piemēram, Love un Löve, Leonard un Léonard) vai apostrofa (Ohara un O'Hara) klātbūtni vai neesamību, tiek uzskatīti par homonīmiem.
5. **TL-2 kā standarts.** “Authors of plant names” monogrāfijas darba grupa atbalstīja tradicionālo saīsinājumu un citu standarta formu saglabāšanu un uzskatīja, ka labākais veids, kā to nodrošināt, ir pieņemt TL-2 ieteiktās standarta formas. [TL-2 jeb Taxonomic Literature II jeb “Taksonomiskā literatūra: selektīvs botānisko publikāciju un kolekciju ceļvedis ar datumiem, komentāriem un veidiem”](#) (*Taxonomic Literature: A selective guide to botanical publications and collections with dates, commentaries and types*) ir Starptautiskās augu taksonomijas asociācijas ([International Association for Plant Taxonomy, IAPT](#)) galvenā publikācija. Iespējamajā formā TL-2 ir 15 sējumu ceļvedis sistemātiskās botānikas literatūrā, kas publicēts laika posmā no 1753. līdz 1940. gadam.

Tas ir sakārtots pēc autoriem, un tajā ir numurētas autoru publikācijas. Tiek piedāvāti ieteicamie saīsinājumi taksonomikas publikācijās: autoru vārdu saīsinājumi, īsie nosaukumi un publikāciju nosaukumu saīsinājumi. Lielākajā daļā gadījumu tika ņemti vērā TL-2 standarti, taču gadījās arī izņēmumi. **TL-2 standarti tika pārkāpti, ja:**

- a. tika saskatītas pretrunas ar "Authors of plant names" iepriekš definētajiem 2. un 3. principu (reti, piemēram, Stef.);
- b. tika saskatītas pretrunas ar Kew Draft Index, kas saistītas ar vienas standarta formas nodošanu no viena autora citam;
- c. problēmas radīja ļoti garu vārdu, piemēram, Schlagdenhauffen, saīsināšana;
- d. notika diezgan pārmērīgs dažu vārdu saīsinājums no sešiem burtiem vai mazāk (piemēram, Wilson tiek atstāts neskarts, nevis saīsināts līdz Wils.);
- e. nebija iespējams noteikt standarta formu bez iniciāļiem lielam skaitam autoru ar vienādu uzvārdu (piemēram, Moore);
- f. tika saskatītas pretrunas ar jau tradicionālajiem saīsinājumiem, kas izmantoti citur (piemēram, Copel.=Copeland, kas ir plaši izplatīts pteridoloģiskajā (pteridological, par sporaugiem) literatūrā).

Turpmākie principi tika piemēroti tikai tiem autoriem, kuri nebija uzskaitīti TL-2.

6. Tikai uzvārds. Tikai uzvārds vai tā saīsinājums vai kontrakcija tiek pieņemts kā standarta forma, ja tas ir attiecināms tikai uz vienu sarakstā iekļauto autoru. Tikai uzvārds vai tā saīsinājums vai kontrakcija parasti tiek pieņemts arī vienam no vairākiem autoriem ar tādu pašu uzvārdu.

7. Iniciāļi. Personas ar identiskiem uzvārdiem izšķir, izmantojot vārdu iniciāļus, izņemot gadījumus, kas būs minēti 8. un 9. principos. Parasti agrāk dzimusī persona tiek norādīta bez iniciāļiem un visi vēlākie ar iniciāļiem, bet dažos gadījumos labāk pazīstamam vēlāk autoram var tikt piešķirta forma bez iniciāļiem, un visiem pārējiem, ieskaitot agrāk dzimušo, ar iniciāļiem. Reizēm, kad visi, kam ir viens un tas pats uzvārds, ir aptuveni vienā laikā dzīvojoši un vienlīdz labi zināmi, viņiem var tikt piešķirtas standarta formas ar iniciāļiem. **Iniciāļi tiek piešķirti pēc sekojošiem principiem:**

- a. ja autoram ir viens vārds, tiek dots viens iniciālis;
- b. ja autoram ir divi vārdi, tiek doti abi iniciāļi, izņemot gadījumus, kad autors grāmatu vai darbu autorībā konsekventi izlaiž vienu iniciāli, piemēram, P.Taylor=P.G. Taylor, H.Rob.=H.E. Robinson, B.Nord.=R.B. Nordenstam, kuri konsekventi publicē savus darbus, izmantojot tikai vienu no saviem vārdiem;

c. ja autoram ir trīs vārdi, tiek doti trīs iniciāļi, ja vien viņš vai viņa nedod nepārprotamu priekšroku tikai viena no tiem lietošanai un ja nerodas neskaidrības (L.A.S.Johnson tiek piešķirti visi trīs iniciāļi, lai izvairītos no sajaukšanas ar Lennart Johnson);

d. ja autoram ir vairāk nekā trīs vārdi, tiek pieņemts ad hoc lēmums.

Pēc punkta tiek ieteikts atstarpes nelikt.

8. Saīsināti vai pilni vārdi. Ja diviem autoriem ir identiski uzvārdi un iniciāļi, var izmantot pilnus vai saīsinātus vārdus. Vienam autoram var piešķirt tikai uzvārdu vai iniciāļus plus uzvārdu, bet otram - pilnīgāku vārdu, vai abiem - pilnīgākus vārdus. Piemēram, Thomas Hogg (1777-1855) un Thomas Hogg (1820-1892) tiek izdalīti attiecīgi kā Hogg un T.Hogg, savukārt Walter Jones un William Jones standarta formas ir attiecīgi Walt.Jones un Wm.Jones.

9. Piedēkļi. Dažos gadījumos personas ar identiskiem uzvārdiem iniciāļu vietā vai papildus tiem var atšķirt ar piedēkli. Labi zināmos tēva un dēla gadījumos dēlu var atšķirt ar "f.", saīsinājumu no "filius". Ja tas seko saīsinātam vārdam ar punktu, ieteicams nelikt atstarpī starp punktu un f., piemēram, Rech.f.=Rechinger the son. Lēmumus par to, kad lietot f. un kad lietot iniciāļus, parasti pieņem darba grupa, kas, piemēram, nobalsoja par Aiton un W.T.Aiton vienā gadījumā, bet Baker un Baker.f. - citā. Tradīcija var atļaut arī citu sufiksu, piemēram, "Arg."="Argoviensis" (Müll.Arg., Müller of Aargau). Dažos gadījumos, kad dažādiem autoriem ir identiski uzvārdi un vārdi, tikuši izmantoti piedēkļi "bis" otrajam un "ter" - trešajam, piemēram, R.Br., R.Br.bis un R.Br.ter trīs personām ar vārdu Robert Brown.

10. Vienas personas vairāki vārdu varianti. Izņemot gadījumus, kas minēti 11. principā, vienai personai vienmēr tiek noteikta viena un tā pati standarta forma, kaut arī viņš vai viņa dzīves laikā ir mainījuši uzvārda pareizrakstību, pastāv atšķirīgas transliterācijas vai viņu dzīves laikā ir pieņemta kāda salikteņa forma. Piemēram, Meisner vēlāk dzīvē pieņēma pareizrakstības formu Meissner, bet standarta forma palika nemainīga - Meisn. Transliterācijas varianti Tsvelev, Tsvelov, Tzvelev un Tzvelov ir parādījušies vienai un tai pašai personai, kuras ieteiktā standarta forma, kas jāizmanto visos gadījumos, ir Tzvelev. Alan Radcliffe Smith sākotnēji augu nosaukumus publicēja kā A.R.Smith, bet vēlāk mainīja savu vārdu uz A. Radcliffe-Smith; standarta forma palika nemainīga - Radcl.-Sm.

11. Vienas un tās pašas personas dažādi vārdi. Kad persona dažādās savās publikācijās izmantojusi pilnīgi atšķirīgus vārdus, šai personai var izmantot dažādas standarta

formas. Piemēram, Inger Nordal ir publicējusi gan ar savu no vīra pārņemto uzvārdu Bjornstad, gan ar savu pirmslaulību uzvārdu Nordal, un abus uzvārdus var izmantot standarta formās, piemēram, Scadoxus pseudocaulus (I.Bjornstad & Friis) Friis & Nordal. Tomēr, ja viena persona vienlaikus ir izmantojusi alternatīvus vārdus, piemēram, Brother Alain, kurš lietoja arī vārdus Liogier, Enrique Eugenio un citus, tika pieņemts viens vārds (šajā gadījumā Alain, kā tas tika saskaņots ar viņu pašu korespondencē).

12. Kur saīsināt. Vārdus nekad nesaīsina pirms līdzskaņa.

13. Cik burtus atstāt, saīsinot vārdu.

- a. Vārdi parasti netiek saīsināti, ja vien netiek noņemti vairāk nekā divi burti un tos aizstāj ar punktu.
- b. Vārdi autoriem, kas dzīvoja pirms 20. gadsimta, tiek saīsināti biežāk, nekā vēlāk dzīvojošām personām. 20. gadsimtā vēlāk dzīvojošo autoru vārdus mēdz norādīt pilnībā.
- c. Ja nav izteiktas tradīcijas, 8 burtu vai īsāki uzvārdi netiek saīsināti, 9 burtu uzvārdi tiek saīsināti, ja tiek izslēgti vairāk nekā 3 burti (piemēram, Verdc.=Verdcourt) un 10 un vairāk burtu uzvārdi parasti tiek saīsināti.
- d. Saīsinot uzvārdus, 2 zilbju uzvārdi tiek saīsināti līdz 1 zilbei. 3 zilbju uzvārdi, visbiežāk, tiek saīsināti līdz 1 zilbei (Pennington=Penn.). 4 vai vairāk zilbju uzvārdi parasti tiek saīsināti līdz 2 zilbēm (Tirvengadam=Tirveng.). Daudziem japāņu uzvārdiem ir 4 īsas zilbes, un cenšoties saglabāt konsekventumu, tie saīsināti līdz 2 zilbēm (Kitagawa=Kitag., Hashimoto=Hashim.), izņemot gadījumus, kad varētu rasties neskaidrības vai uzvārdā ir tikai 7 burti.
- e. Šo principu piemērošana var būt atkarīga no tā, vai iniciāļi ir nepieciešami arī labi pazīstamu autoru standarta formām. Lēmums var tikt ietekmēts arī tad, ja ir zināms, ka autors parasti tiek minēts kā līdzautors ar kādu citu.

14. Salikti uzvārdi. Saliktus uzvārdus, neatkarīgi no tā, vai tie ir ar defisēm vai bez tām, var uzskatīt par īpašiem gadījumiem, un daži iepriekš minētie principi var tikt atmesti. Lai standarta forma būtu pēc iespējas īsāka, principi par to, cik daudz burtu jā saglabā (skat. 13. principu), bieži vien var tikt pārkāpti. Līdzīgi 3. princips, ka viens un tas pats nosaukums vienmēr jānorāda vienādi, var tikt pārkāpts saliktajos uzvārdos. Piemēram, lai gan Gonzales netiek pārveidots, ja tas ir vienīgais vārds, Gonzales Albo tiek saīsināts kā Gonz.Albo. Arī šajā gadījumā pēc punkta atstarpi neliek.

Vēl viena problēma autoru uzvārdu standarta formu izveidē ir **dažādās valodas, rakstības un alfabēti valstīs**, no kurām šie cilvēki nāk. Ņemot vērā 1. principu (vārdi tiek rakstīti romiešu alfabēta burtiem) un 10. principā minētos transliterācijas gadījumus, zināmu laiku aizņem uzvārdu pārveidošana uz romiešu alfabētu no kirilicas alfabēta (krievu, bulgāru, ukraiņu u.c. valodās) un ķīniešu valodas; spāņu un portugāļu tautībām raksturīgie saliktie uzvārdi; holandiešu, beļģu, dienvidafrikāņu un citās valodās izplatītie prefiksi (van, van der, de); dažādas [diakritiskās zīmes](#) valodās, kurās tomēr tiek lietots romiešu alfabēts (piemēram, latviešu valodas garumzīmes un mīkstinājuma zīmes un vācu valodas umlauti un ligatūras).

Ilga un cītīga darba rezultātā tika sastādīts saraksts ar **29 694 autoriem**. Sarakstā norādīti autoru dzīves dati (ja tādus bija izdevies atrast), kas iegūti no visdažādākajiem avotiem. Katram no autoriem norādīts apzīmējums tam, **kādu augu grupu šis zinātnieks pēta**.

Apzīmējums	Augu/autoru grupa	Autoru skaits
S	Sēklaugi, ziedaugi un kailsēkļi (<i>Spermatophytes, flowering plants and gymnosperms</i>)	16 354
M	Sēnes un ķērpji, mikoloģija (<i>Fungi and Lichens, Mycology</i>)	9 196
A	Aļģes (<i>Algae</i>)	4 525
P	Sporaugi (<i>Pteridophytes</i>)	1 862
B	Sūnaugi (<i>Bryophytes</i>)	1 609
F	Fosilijas (<i>Fossils</i>)	570
L	Autori, kas darbojās laikā pirms Linneja binārās nomenklatūras (<i>Pre-Linnaean</i>)	120
C	Neklasificēti sporaugi (<i>Cryptogamic, unspecified</i>)	67

Autori ir sakārtoti uzvārdu **alfabēta secībā** un labās puses kolonnā norādīta atbilstošā standarta forma.

	Abebe
Aa, H.A.van der (1935–) MS	Aa
Aalders, Lewis Eldon (1933–) S	Aalders
Aalto, Marjatta (1939–) M	Aalto
Aaronsohn, Aaron (1876–1919) S	Aarons.
Aas, O. (fl. 1978) M	Aas
Aasamaa, Heinrich (fl. 1956) M	Aasamaa
Aase, Hannah Caroline (1883–) S	Aase
Abadie, F. (fl. 1954) M	Abadie
Abadjieff, V. (fl. 1971) M	Abadj.
Abalo, J.E. (fl. 1981) S	Abalo
Abarca, Loudes (fl. 1990) M	Abarca
Abassi Maaf, L. (fl. 1984) M	Abassi
Abat (fl. 1792) S	Abat
Abawi, George S. (fl. 1971) M	Abawi
Abbareddy, N.R. (fl. 1983) S	Abbar.
Abbas, Syed Qaiser (fl. 1972) M	Abbas
Abbasi, P. (fl. 1987) M	Abbasi
Abbeyes, Henri Robert Nicollon des (1898–1974) MS	Abbeyes
Abbe, Ernst Cleveland (1905–) PS	Abbe
Abbiatti, Delia (1918–) PS	Abbiatti
Abbot, Charles (1761–1817) S	C.Abbot
Abbot, John (1751–c.1840) S	Abbot
Abbot, Maxine L. (fl. 1968) F	M.L.Abbot
Abbott, Ernest Victor (1899–1980) M	E.V.Abbott
Abbott, George (fl. 1927) S	Abbott
Abbott, Isabella Aiona (1919–) A	I.A.Abbott
Abbott, L.K. (fl. 1982) M	L.K.Abbott
Abbott, Sean P. (fl. 1988) M	S.P.Abbott
Abdallah, Moustafa Sayed-Ahmed (1918–) S (Abdel Bari, Ekhlās Mohammed Mahmud) see Bari, Ekhlās M.M.Abdel	Abdallah
Abdel Rahman, Mahmoud Hafez A	Bari Abdel Rahman
Abdel-Fattah, H.M. (fl. 1978) M	Abdel-Fattah
Abdel-Hafez (fl. 1977) M	Abdel-Hafez
Abdul-Majeed, M. A	Abdul-Majeed
Abdul-Wahid, O.A. (fl. 1989) M	Abdul-Wahid
Abdulina, S.A. S	Abdulina
Abdulkadder, Maithum A. (fl. 1989) M	Abdulk.
Abdullaeva, H.N. (1923–) S	Abdull.
Abdullaeva, M.N. (fl. 1981) S	M.N.Abdull.
Abdullah, N. (fl. 1990) M	N.Abdullah
Abdullah, Samir K. (fl. 1977) M	Abdullah
Abdus Salam, A.M. A	Abdus Salam
Abdusalyamova, L.N. (fl. 1970) S	Abdusal.
Abe, H. (fl. 1986) M	H.Abe
Abe, S. (fl. 1956–89) MS	S.Abe
Abé, Tohru Hidemiti (1899–1971) A	T.H.Abé
Abe, Yasuhisa (1951–) M (Abebe, Dawit) see Dawit Abebe	Y.Abe
	Dawit

Monogrāfijā sastopami **latviešu** vai latviešu izcelsmes zinātnieki, piemēram:

Foldats, Ernesto (1916-) S	Foldats
Grindel, David Hieronymus (1776-1836) B	Grindel
Kupffer, Karl Reinhold (1872-1935) S	Kupffer
Lakschewitz, Paul (1865-1936) S	Laksch.
Malta, Nicolajs (1890-1944) B	Malta
Skuja, Heinrich Leonhards (1892-1972) A	Skuja
Smarods, Julius (1884-1956) M	Smarods
Starcs, Karlis (1897-1953) S	Starcs
Vimba, Edgars (1930-) M	Vimba
Zāmelis, Aleksander (1897-1943) S	Zāmelis

Mūsdienās informāciju par augu nosaukumu autoru oficiālajām citējuma formām var uzzināt tīmeklī publicētā datubāzē - [*Starptautiskajā Augu Nosaukumu Indeksā \(International Plant Name Index, IPNI\)*](#).

Izmantotais informācijas avots - Brummitt, R. K., Powell, C. E., & Royal Botanic Gardens (Kew). (1992). Authors of plant names: A list of authors of scientific names of plants, with recommended standard forms of their names, including abbreviations. Kew: Royal Botanic Gardens.